

AHŞAP KARANLIK

oysa bedenim yalnızca
tozdur, zamanın üstünde
mutluluksa;
hâlâ masallarda saklı o yolculuk
beklediğimiz yarın,
okunmamış kitaplar içinde
ana rahmine düşmemiş çocuk.

hüzünse;
gölgesiyle gelir göçten,
herkesin gurbeti akşamdır.
sokağa terk edilmiş o sestem,
her ev biraz daha ahşaptır.

su kabartır yüreğini, ağlayan
çocuk olur karanlık,
yıkasaydın içimi, dolmazdı odalara
böylesine ahşap karanlık.